

man ikke forholde sig til det, så nægter man at anerkende det fantastiske fremskridt, det har betydet for den enkelte afghanske kvinde, at hun nu kan gå frit i meget store områder af Afghanistan. Det synes jeg i virkeligheden er noget af det mest beklagelige i denne sammenhæng.

Kl. 13:40

Formanden:

Tak til hr. Søren Pind. Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 13:40

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Vi har en opgave, vi skal løse i Afghanistan, en opgave, der i sidste ende vedrører vores egen sikkerhed, men også en opgave, der griber dybt ind i det afghanske folks hverdag.

Vi skal huske, hvorfor vi er i Afghanistan. Vi gik med i missionen for at forhindre, at Taleban brugte Afghanistan som base for terroranslag mod vestlige demokratier. Opgaven er ikke løst bare ved at sætte Taleban fra magten, opgaven er at sørge for, at Afghanistan bliver et stabilt land, så det ikke igen bliver træningslejr og arnested for terrorisme. Det indebærer for mig at se, at Afghanistan skal være en form for demokrati, hvor der opbygges et stabilt og retfærdigt retssystem, og hvor bestikkelsen blandt landets politibetjente og politikere bliver fjernet så meget, som det overhovedet er muligt. Det er ikke nogen let opgave. Det er en opgave, der kun kan lykkes, hvis afghanerne selv er med, og hvis de selv er involveret, hvis den afghanske hær selv står for sikkerheden, hvis det afghanske politi står for en ordentlig retssikkerhed uden bestikkelse, og hvis skolevæsenet og sundhedssystemet kommer til at fungere ordentligt.

Men forudsætningen for det hele er, at Taleban ikke kan vinde krigen og ikke vinder fodfæste blandt befolkningen. Og Taleban *kan* ikke vinde krigen, de kan fortsætte den længe endnu, men vinde den kan de ikke. Opbakningen til Taleban i civilbefolkningen er særdeles begrænset. Men vi ved også, at i et fattigt land som Afghanistan kan Taleban opnå meget med trusler og med penge.

Talebans vigtigste finansieringskilde er opium, den opium, som Afghanistan har så meget af. Amerikanerne forsøgte at brænde valmuemarkerne af, men det fik andre NATO-lande, heriblandt ikke mindst Danmark, til at protestere voldsomt, og de afbrændinger er nu stoppet. Vi fik overbevist amerikanerne om, at afbræn-

ding ikke er nogen god idé, for godt nok ramte det Taleban, men det ramte bønderne endnu hårdere og gjorde dem endnu mere afhængige af Taleban, og det er ikke det, vi vil. Man skal i stedet tilbyde bønderne andre måder at dyrke deres marker på, og indsatsen mod Taleban skal direkte rettes mod deres fabrikker og narokoens transportruter. Den ekstra indsats mod Taleban tages der højde for i det beslutningsforslag, vi behandler her i dag.

Men det vigtigste er, at der i den her proces samtidig fokuseres på den civile indsats i Afghanistan, på genopbygning, på udviklingen af civilsamfundet. Fred og stabilitet vokser ikke ud af et geværløb, men det vokser ud af opbygningen af et sikkert og trygt civilsamfund, og derfor har vi Socialdemokrater også i lang tid gjort et godt stykke arbejde i forbindelse med den Afghanistanstrategi, vi vedtog før sommer i år, og som gælder frem til 2012.

Der er ingen tvivl om, at indsatsen i Afghanistan vil være langvarig, det tror jeg vi alle er enige om, men målet må og skal være, at indsatsen gradvis ændres fra en militærpræget indsats til en civilretlig indsats. Og vi er jo i gang, mere end 6 millioner afghanske børn går i skole, heraf mere end 2 millioner piger, der er optrykt mere end 44 millioner skolebøger, der er givet næsten en halv million af de såkaldte mikrolån, altså de her lån til enkeltpersoner, til at de kan opstarte en lille virksomhed, og 70 pct. af dem er givet til kvinder. Så det går fremad i Afghanistan, men der er stadig væk betydelige udfordringer, og de udfordringer kan ikke kun løses med militære midler, men de kræver desværre også endnu en militær indsats, og derfor støtter Socialdemokraterne det her beslutningsforslag.

Men jeg vil også godt tilkendegive her, at jeg ved, at Danmark leverer en indsats, der er langt ud over, hvad man kan forvente af et lille land som Danmark. Jeg har lidt svært ved at forestille mig, at vi kan komme højere op med militære bidrag end det, som det beslutningsforslag, vi behandler nu i dag, er udtryk for. Men vi støtter det.

Kl. 13:45

Formanden:

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:45

Frank Aaen (EL):

Nu sagde hr. John Dyrby Paulsen, at Taleban ikke kan vinde krigen militært. Det håber jeg da